

OBSAH :

ŠKOLSTVO :

Šanca na štart reformy vzdelávania
Zuzana Humajová

ZAHRANIČNÁ POLITIKA :

Reformní konzervatívci
Peter Martinovič

SOCIÁLNA REFORMA :

Sebestačnosť namiesto odkázanosti
Peter Gonda, Michal Novota, Ondrej Dostál

POZNÁMKA :

O psích povinnostiach
Peter Osuský

ŠANCA NA ŠTART REFORMY VZDELÁVANIA

Zuzana Humajová

Bývalý minister školstva Martin Fronc zverejnil pár dní po svojom odchode z vlády znenie nového školského zákona, ktorý následne predložil do parlamentu ako poslanecký návrh. Jeho dlho avizovaný zámer dotiahnuť reformu obsahu vzdelávania až na úroveň legislatívnej normy tak dostal konkrétnu podobu. Zverejnením návrhu zákona sa odbornej aj laickej verejnosti dostal konečne do rúk text, o ktorom je možné a zároveň potrebné diskutovať.

Na koncipovaní nového školského zákona sa podieľali viacerí odborníci, zoskupení okolo Konzervatívneho inštitútu M. R. Štefánika, ktorí sa dlhodobo venujú pripomienkovaniu procesu reformy vzdelávania a ktorí prostredníctvom konkrétnych návrhov a čiastkových projektov permanentne participujú na optimalizácii reformného prostredia vo vzdelávacom systéme. Nestáva sa často, aby dokázali politici, rezortní úradníci a odborníci z nezávislých inštitúcií a z prostredia vysokých škôl natoľko efektívne spolupracovať, aby sa im podarilo nájsť v náročnom procese projektovania novej legislatívy potrebný konsenzus. V prípade návrhu predkladaného školského zákona sa tak stalo a práve to by mohlo byť zárukou, že návrh nie je iba vykalkulovanou bodkou za reformným pôsobením jednej politickej strany v rezorte školstva, ale na odbornej úrovni pripraveným materiálom.

Vďaka už uskutočneným legislatívnym zmenám sa v školskom prostredí prešlo na normatívny model financovania, riadiace kompetencie prešli zo štátnej správy do rúk samosprávy a prostredníctvom školskej samosprávy sa vytvorili dôležité nástroje verejnej kontroly. Aj z týchto dôvodov sa predkladaný návrh školského zákona nezaobrá detailne všetkými komponentmi vzdelávacieho systému, ale má podobu iba základného legislatívneho rámca, ktorého prijatie by umožnilo realizáciu reformy vzdelávania

v tej najpodstatnejšej oblasti, v oblasti obsahu vzdelávania.

Reforma obsahu vzdelávania rozhodne neznamená iba mechanickú redukciu existujúcich učebných osnov. Znamená zásadné prebudovanie obsahu vzdelávania na základných a stredných školách prostredníctvom nových, dobre vyvážených systémových mechanizmov. Predkladaný návrh zákona je legislatívnym rámcom, ktorý tieto mechanizmy pomenúva v ich vzájomných vzťahoch a väzbách.

V návrhu zákona sú definované jednotlivé nástroje tvorby, samotnej realizácie, ale aj kontroly a hodnotenia obsahu vzdelávania tak, aby ukotvili jasné pravidlá zosťava-

Reforma obsahu vzdelávania rozhodne neznamená iba mechanickú redukciu existujúcich učebných osnov. Znamená zásadné prebudovanie obsahu vzdelávania na základných a stredných školách.

vovania a inovácie vzdelávacích obsahov, aby sa v oblasti povinného vzdelávania vyvíjal vplyv štátu, verejného záujmu a záujmu jednotlivca a aby napriek značnej decentralizácii v rovine obsahu vzdelávania školy aj naďalej plnili svoju primárnu funkciu a poskytovali žiakom vysoký štandard pri zabezpečovaní jednotlivých stupňov vzdelania.

Filozofia slobodnej školy nahrádza v návrhu zákona dlhoročnú socialistickú rétoriku, ktorej sme sa v školskej legislatíve napriek častým novelám stále nevedeli zbaviť. Slová ako „rovnoprávny prístup ku vzdelávaniu“, „zohľadňovanie potrieb jednotlivca“, „slobodný výber vzdelávacej cesty“, či „záruka rovnakého právneho postavenia škôl“ jasne pomenúvajú nové základy nášho vzdelávacieho systému.

Nič nehovoriacu (alebo všetko zahmlievajúcu?) definíciu harmonicky rozvinutej osobnosti nahradili poctivo naformulované ciele vzdelávania – „osvojenie si vedomostí a získanie poznávacích a sociálnych spôsobilostí, potrebných pre zodpovedný osobný a občiansky život v slobodnej spoločnosti; osvojenie si kultúrneho dedičstva spoločnosti a spoločenských hodnôt; pochopenie a uplatňovanie zásad demokracie a právneho štátu a základných ľudských práv a slobôd; príprava na ďalšie samostatné vzdelávanie v rámci celoživotného procesu vzdelávania“. To nie sú iba prázdne frázy. Návrh zákona nastavuje celý vzdelávací systém tak, aby sa tieto vzletne znejúce ciele dali uchopiť v každodennej realite.

Dvojúrovňový model vzdelávacích programov, ktorým sa nahrádza systém centrálne vydávaných učebných osnov, nesie v sebe potenciál nanovo definovať obsah vzdelávania demokratickým spôsobom – za aktívnej účasti odborníkov, učiteľov, rodičov i zriaďovateľov škôl. Spôsob tvorby rámcových vzdelávacích programov, aktívna účasť učiteľských tímov na tvorbe obsahu vzdelávania prostredníctvom samostatnej tvorby školských vzdelávacích programov, systém ich osvedčovania nezávislými vzdelávacími expertmi a nový mechanizmus hodnotenia kvality vzdelávania znamenajú zásadnú zmenu v prospech decentralizácie doteraz uzavretého, centrálne riadeného vzdelávacieho systému.

To všetko sú kľúčové nástroje, ktoré môžu zmeniť naše základné a stredné školy na moderné vzdelávacie inštitúcie, schopné ponúkať žiakom kvalitné vzdelanie. Návrh školského zákona si zaslúži pozornosť odborníkov, učiteľov, rodičov i samotných žiakov. Ak by sa ho podarilo presadiť, mohol by vnieť do ich životov pozitívne zmeny.

Autorka je analytička KI a podieľala sa na príprave návrhu školského zákona. Návrh školského zákona je dostupný na www.konzervativizmus.sk

REFORMOVANÍ KONZERVATÍVCI

Peter Martinovič

Zvolenie Davida Camerona za lídra britských konzervatívcov zmenilo politickú scénu. Zvyšné dve strany viditeľne znervózneli. Líder liberálnych demokratov Kennedy rezignoval a labouristov označil lord Heseltine za „zajace vo svetle reflektorov Cameronomho auta, ktoré nevedia, čo robiť.“

Súboj o lídra toryovcov sa po 214 dňoch skončil očakávaným výsledkom. U členov strany zabodoval 39-ročný David Cameron, ktorý pomerom hlasov 2:1 porazil pôvodného favorita Davida Davisa. Cameron je absolventom prestížneho Etonu a Oxfordu. Začiatkom 90-tych rokov pomáhal premiérovi Majorovi s prípravou na parlamentné vystúpenia. Po voľbách 1992 bol poradcom na ministerstve financií, kde zažil tzv. Čiernu stredu, keď libra „neprežila“ vstup do ERM. Neskôr radil ministrom vnútra Michaelovi Howardovi, ktorý bol kvôli tvrdej ruke veľmi nepopulárny. Niekoľko rokov pracoval v súkromnom sektore, kým v r. 2001 získal poslanecké kreslo za obvod Witney. Bol tieňovým ministrom školstva.

V kampani sa Cameron prezentoval mladistvým výzorom, optimistickým prístupom, uvoľneným správaním či prednášaním prejavov bez papiera a mimo rečníckeho pulpu. Aj keď mu vyčítali, že je nádobou bez obsahu, získal si širokú podporu. Stálo za ním ľavé krídlo strany i euroskeptickí pravičiar, tradicionalisti aj modernizátori, mladí i postaršie dámy v vidieci. Vyhrieval sa tiež v priazni médií a toryovci si uvedomili, že s ním by sa mohli konečne vrátiť k moci. Už prvé prieskumy katapultovali Konzervatívnu stranu na prvé miesto. Dokonca im bol pripísaný zisk 40%, ktorý je považovaný za kľúčový pre volebné víťazstvo. Toľko mali naposledy v auguste 1992. Len za december vzrástla toryovcom členská základňa o 16 000.

Hneď po oznámení svojho víťazstva Cameron pochoval thatcherizmus, keď v narážke na slávny výrok Margaret Thatcher vyhlásil: „Môžeme vyliečiť našu zlozenú spoločnosť. Pretože niečo ako „spoločnosť“ existuje, hoci to nie je to isté, čo štát.“ Na margo sentimentu za starými časmi dodal: „Milujem túto krajinu takú, aká je dnes, nie aká bola včera.“ Disponujúc silným mandátom začal stranu reformovať „tak, aby patrila do 21. storočia“, pretože „ak nebudeme vyzerať a znieť ako súčasť Británie, ľudia nás nebudú počúvať.“ Cameron si zámerne vyberá témy, ktoré nie sú toryovcom vlastné. Žiadne daňové škrtky, kriminalita, európska integrácia či prístahovalectvo. Venuje sa globálnemu otepľovaniu, sociálnej spravodlivosti či boju proti AIDS.

Hoci bol jedným zo spoluautorov volebného programu pre voľby 2005, postupne opúšťa jednu tézu za druhou. Napriek tomu, že v kampani tvrdil, že je treba viesť „križiacku výpravu za kapitalizmus“ a jeho tieňový minister financií George Osborne sa pohrával s myšlienkou rovnej dane, dnes je táto nemysliteľná a Cameron vyhlasuje, že „neverí v rôzne „izmy“ vrátane kapitalizmu.“

V otázke daní opatrne tvrdí, že prostriedky získané ekonomickým rastom by rozdelil medzi financovanie verejných služieb a zníženie daňovej záťaže a Osborne dodáva, že pred znížením daní uprednostnia hospodársku stabilitu.

Cameron ohlásil obrat v školskej, zdravotníckej aj bezpečnostnej politike. Najprv korigoval zlé rozhodnutie z minulosti a rozhodol sa podporiť poplatky na vysokých školách a následne opustil dôležitý programový bod a vzdal sa zvyšovania počtu výberových škôl, tzv. grammar schools. Zmenu programu pre oblasť zdravotníctva zdôvodnil dôkladným spoznaním tohto rezortu kvôli postihnutiu syna Ivana a nadobudnutím presvedčenia, že starostlivosti sa musí dostať každému bez ohľadu na majetok. Zdravotníctvo má byť plne financované zo štátneho rozpočtu a toryovská schéma „pasov pre pacientov“, ktorými sa malo uľahčiť štátnemu zdravotníctvu možnosťou odísť do súkromnej sféry, bola opustená. Ďalší obrat sa udial v otázke zavedenia občianskych preukazov. Na rozdiel od predchodcu ich Cameron odmietol ako účinný nástroj v boji proti terorizmu. Miesto toho sa pustil do plánov na radikálnu reformu polície a oznámil, že za účelom zníženia kriminality nebude

Je priskoro hodnotiť tzv. Cameron effect, no každopádne Konzervatívna strana už nikdy nebude taká, akú sme ju poznali.

„s policajtni zaobchádzať v rukavičkách len za to, že vykonávajú obdivuhodnú prácu.“ Jednou zo zmien má byť aj voľba policajných šéfov.

Čoraz častejšie sa Cameron vydáva na konzervatívcami neprebádanú pôdu, čím vyvoláva u svojich spolustraníkov údiv. Citujúc Ghándího výrok o zmene sveta cez seba samého, vyzval Cameron voličov, aby prešli k producentom elektriny z obnoviteľných zdrojov. On aj spolu s kolegami išiel príkladom. Sám si navyše nechal vypracovať projekt prestavby svojho domu na príbytok s ekologickými technológiami.

Vyhlásil, že verí v „zelený rast“ a že „ekologické opatrenia nemusia nevyhnutne brzdiť ekonomiku.“ Británia by podľa neho mala byť lídrom v otázke globálneho otepľovania. Doslova šokom bolo ohlásenie, že do programovej skupiny pre otázky globalizácie a svetovej chudoby pozval aj hudobníka a ľavicového aktivistu Boba Geldofa.

Cameron chce presvedčiť veľké podniky, aby sa dobrovoľne zaviazali k zodpovednosti za spoločnosť a životné prostredie. Chce odpútať toryovcov od imidžu „hlásnej trúby mocných korporácií“. Vyhlásil, že tie „často v jednote s mocnou vládou a mocnými médiami vytláčajú súťaž a rôznorodosť“ a „je integrálnou súčasťou konzervatívizmu postaví sa tomu.“ Pripomenul odpor kapitánov priemyslu voči politike Mar-

garet Thatcher na začiatku jej vlády, kedy potrebovala podporu zo všetkého najviac.

Jeho prívrženci pripomínajú, že aj Maggie najskôr nehovorila o ráznych reformách, ale len o korekciách, slovo „privatizácia“ do volieb vôbec nespomenula a mnohé sektory zostali aj po 18 rokoch konzervatívnych vlád nedotknuté.

Cameronove reformy sa v nie menšej miere dotýkajú aj fungovania samotnej Konzervatívnej strany. Najvýznamnejšou zmenou je vytvorenie tzv. A-zoznamov kandidátov na poslancov, z ktorých si budú môcť miestne organizácie vybrať toho svojho a v ktorých bude polovica žien. Cieľom je zvýšiť počet žien v radoch toryovských poslancov, keďže momentálne je ich z celkového počtu 198 iba 17.

Má byť zrušená výročná konferencia strany, tradične konaná v priebehu pracovného týždňa a nahradená dvomi víkendovými stretnutiami tak, aby sa na nich mohli zúčastniť mladí pracujúci ľudia. Rovnako bol zrušený aj tohtoročný ples a namiesto neho sa uskutoční neformálna párty. Podľa amerického vzoru má byť zavedený inštitút sympatizantov strany, ktorí dostanú právo zúčastniť sa výberu poslaneckých kandidátov ako aj lídra strany.

Cameron vystupuje ako euroskeptik a na európskej scéne už zožal kritiku za neúčast na summite lídrov EPP. Jedným z jeho sľubov bol práve odchod toryovských europoslancov z Európskej ľudovej strany. No časť z nich sa tomu bráni, aj keby ich to malo stáť nomináciu v ďalších voľbách. Angela Merkel mu dokonca v tej súvislosti napísala list. Ako však uviedol bývalý líder strany Iain Duncan Smith: „Byť súčasťou strany, ktorá verí v Európsku ústavu, euro a oveľa hlbšiu politickú integráciu oslabuje naše úsilie o decentralizovanú Európu národov.“

Zdá sa, že Cameron obchádza tieňový kabinet a radí sa v úzkom kruhu ako kedysi Maggie. Pritom sa snaží hrať na všetky strany a nikoho si veľmi nepohnevať. Šomrajúce hlasy z praviceového krídla sa pokúsil uchváliť článkom, v ktorom uistil, že je „konzervatívcom od kosti“ a že nadväzuje na odkaz Disraeliho, Churčila, ale aj Thatcherovej. Podľa prieskumu servera ConservativeHome.com až 82% členov strany je spokojných s jeho doterajším počínaním a 76% si myslí, že strana je pod jeho vedením na správnej ceste. A hoci s niektorými jeho programovými obratmi nesúhlasí veľká väčšina členov, mierna nespokojnosť sa zatiaľ ozýva len od hŕstky. Zopár ľudí z Cameronovej blízkosti napísalo, že ide len o Davidovu stratégiu, ako sa dostať do Čísla 10 a akonáhle tam bude, ukáže sa opäť ako thatcherista. Je priskoro hodnotiť tzv. Cameron effect, no každopádne Konzervatívna strana už nikdy nebude taká, akú sme ju poznali.

Autor je podpredseda Mladých konzervatívcov

SEBESTAČNOSŤ NAMIESTO ODKÁZANOSTI

Peter Gonda, Michal Novota, Ondrej Dostál

Napriek istým pozitívnym reformným krokom uskutočneným súčasnou vládou, podstatné deformácie v sociálnej sfére naďalej pretrvávajú. Konzervatívny inštitút M. R. Štefánika (KI) preto prichádza so svojou predstavou systémového riešenia týchto deformácií a ponúka vlastný, zásadný a do dôsledkov idúci návrh sociálnej reformy.

Podstatné dlhodobé problémy v sociálnej sfére sa odvíjajú od základnej systémovej deformácie, ktorou je nadmerná úloha vlády (verejnej správy) v ekonomike a spoločnosti. Vláda prostredníctvom opatrovateľského štátu preberá za občanov zodpovednosť za ich vlastnú situáciu.

V sociálnej sfére sa to prejavuje najmä priveľkou, štedrou a široko nastavenou váhou vládou garantovanej sociálnej solidarity, vysokými sociálnymi odvodmi a inými povinnými platbami v sociálnej sfére. Peňažné dávky sa poskytujú univerzálne a bez vyžadovania protihodnoty. V sociálnom systéme majú prevahu povinné formy a verejné piliere, systém je etatistický, centralizovaný, komplikovaný a neprehľadný.

Dôsledkom toho sú závislosť významnej časti populácie na sociálnych dávkach a jej pasivita, nízka miera dobrovoľnej solidarity a súkromných aktivít v sociálnej sfére, ale aj vysoké a pre ekonomiku retardačné náklady na fungovanie sociálneho systému.

KI vidí riešenie týchto deformácií a problémov v návrate k uplatňovaniu myšlienky minimálnej vlády, ktorej pôsobenie by sa obmedzilo len na základné funkcie. Sociálny systém by mal byť založený na osobnej zodpovednosti jednotlivcov a rodín, na dobrovoľnej solidarite a súkromnej iniciatíve. Z verejných zdrojov financovaná sociálna solidarita by mala byť cieľene adresná a garantujúca len základný životný štandard pre tých, čo objektívne potrebujú pomoc. Prázdne miesta po ústupe vlády z financovania a poskytovania sociálnych služieb by malo byť vyplnené vytvorením podmienok pre osobnú sebestačnosť, pre súkromných poskytovateľov sociálnych služieb a pre dobrovoľnú solidaritu.

Preto navrhujeme podstatne redukovať úlohu vlády v sociálnej sfére a mieru vynucovanej sociálnej solidarity. Ťažiskom nášho návrhu je výrazné zníženie odvodového i daňového zaťaženia. Predchádzať by mu mal presun odvodov plne na zamestnancov, čím by sa zjednotila hrubá mzda s celkovými nákladmi práce a aj pre platiteľov sa sprehľadnila reálna výška odvodov (tá je v súčasnosti "kamuflovaná" rozdelením platenia poistného medzi zamestnávateľa a zamestnanca). Následne by sa mala miera odvodového zaťaženia znížiť zo súčasných 35,9 % (z nákladov práce) na 24 % do dvoch rokov (1. fáza reformy) a neskôr na 14 % (2. fáza – do štyroch rokov od spustenia reformy). V dlhodobejšom horizonte by povinné poistné platby nemali vôbec existovať a vládou vynucovaná sociálna solidarita na úrovni základného životného štandardu by mala byť financovaná len z daní.

Nemocenské a úrazové poistenie a poistenie v nezamestnanosti by sa mali zmeniť na dobrovoľné poistenie v súkromných poisťovniach. Dobrovoľným by sa mal stať aj 2. pilier (kapitalizačný) dôchodkového systému. Odvody do garančného a rezervného fondu by sa mali zrušiť, odvody na zdravotné poistenie znížiť (spolu so znížením rozsahu garantovanej zdravotnej starostlivosti). Invalidné poistenie by malo byť nahradené presunutím nárokov z neho vyplývajúcich do daní. Po skončení 2. fázy reformy by tak ako povinné existovali len odvody na zdravotné a starobné (1. pilier) poistenie, pričom obe v redukovanej výške oproti súčasnosti. Ostatné druhy poistenia by existovali len na dobrovoľnej báze. Dane z príjmu fyzických i právnických osôb by mohli v štvorročnom horizonte klesnúť na 10 %, daň z pridanej hodnoty na 15 % a spotrebné dane na minimálnu úroveň prístupnú v EÚ.

akékoľvek transfery z verejných zdrojov pre podnikateľské subjekty, výrazne znížiť by sa mala spotreba verejnej správy a postupne by sa mali zrušiť všetky výdavky, ktoré nepatria priamo medzi základné úlohy minimálnej vlády.

Zníženie odvodového a daňového zaťaženia sprevádzané maximálnou liberalizáciou pracovného práva a zrušením minimálnej mzdy povedie k poklesu nezamestnanosti, vrátane dlhodobej nezamestnanosti, ktorá je hlavným zdrojom chudoby v spoločnosti. Vzrastie váha dobrovoľných foriem solidarity, pre ktoré je potrebné vytvoriť vhodné motivačné prostredie.

Sociálna politika sa už nebude zaoberať masívnym prerozdeľovaním verejných zdrojov v záujme vyrovnávania prirodzene existujúcich rozdielov medzi ľuďmi, či dosahovania iných sociálnoinžinierskych cieľov a sústredí sa len na to podstatné: garantovanie základného životného štandardu pre ľudí

K rovnako zásadným redukciami by malo prísť aj na strane verejných výdavkov. Okrem nevyplácania poistných dávok u tých typov poistenia, ktoré by prešlo na dobrovoľnú bázu alebo sa zrušilo, a zodpovedajúceho zníženia nárokov pri tých typoch poistenia, kde by došlo k zníženiu poistných sadzieb, navrhujeme zrušiť aj väčšinu sociálnych dávok vyplácaných zo štátneho rozpočtu, najmä prídavky na deti a množstvo nesystémových dávok a opatrení aktívnej politiky trhu práce.

Zachované by mali byť iba dávky pre ľudí nachádzajúcich sa v objektívne znevýhodnenom postavení (zdravotne postihnutí, rodičovský príspevok pre rodičov celodenne sa starajúcich o deti predškolského veku) a okrem toho len dávky garantujúce existenčné minimum a dočasná a podmienená pomoc dlhodobo nezamestnaným na ceste k sebestačnosti.

Razantnému zníženiu odvodov by mali napomôcť aj redukcie verejných výdavkov v iných sférach. Redukovať na minimum a postupne úplne zrušiť by sa mali

v núdzi a na pomoc týmto ľuďom na ich ceste k sebestačnosti. Pomoc pri dosahovaní sebestačnosti by mala byť realizovaná prostredníctvom decentralizovaných programov miestnych samospráv, či nimi poverených súkromných agentúr a subjektov. Mala by byť časovo limitovaná a striktne cieľená na dosiahnutie sebestačnosti človeka. Akékoľvek hotovostné dávky pre práceschopného človeka by mali byť podmienené protihodnotou vo forme jeho aktivity, predovšetkým pracovnej. Podpora pre pasívnych jednotlivcov by sa mala obmedziť na bezhotovostné formy.

Takýto koncept sociálnej reformy je vzhľadom na súčasné podmienky značne razantný, je však v praxi uskutočniteľný a pre odstránenie dlhodobých deformácií v sociálnej sfére nevyhnutný.

Autori sú analytici KI a autori návrhu sociálnej reformy.

Návrh sociálnej reformy je dostupný na www.konzervativizmus.sk.

O PSÍCH POVINNOSTIACH

Peter Osuský

Parlamentné zhromaždenie Rady Európy prijalo koncom januára rezolúciu odsudzujúcu zločiny, ktorých sa dopúšťali komunistické režimy počas 40 rokov studenej vojny. Bol som medzi tými, ktorí podpísali medzinárodnú petíciu za jej prijatie.

Uznávam, odpoveďou na zločiny sú rozsudky a nie rezolúcie. Ale Gottwalda ani Slánskeho už neodsúdime po druhý raz, syfilis a rodná strana už konali. Deravý Ceausescu bol radostnou, hoc aj vzácnou správou. Ani zdravotná výchova nemá za následok úplnú eradikáciu HIV-infekcie a AIDS a na cestách zomierajú i tí, ktorí používajú bezpečnostné pásy. Rezignácia však nie je riešením. Boj s ľudskou blbosťou i boj s totalitou je nekonečný. Je to boj s totalitou komunizmu, fašizmu i s morálnym relativizmom, ktorý totalitárne podozrieva z totalitarizmu všetko nerelatívne a morálne.

Čaro našej reality (aké pekné poaugustové slovo!) je v tom, že štekať na karavánu nevyžaduje nič viac než trošku odhodlania nevyt' s vlkmi a s tými, z ktorých ani rúcho baránčie nespravilo baránkov. Vzhľadom na naše historické skúsenosti je to psia povinnosť. Dnešné štence by sa nás, starých psov, raz mohli spýtať, prečo sme ani nešteli. V "civilizovanom svete" stačí nevyt' okrem červených ani s užitočne idiotickými a politicky korektnými vlkmi. Ne-

riskuješ veľa, maximálne Ťa vyobcujú zo svojich všeobjímajúcich a navyšosť elitných kruhov. V Iráne stačí nevyt' s čiernymi a na Kube s červenými, napospol bradatými vlkmi. Tam však štekajúcich nevyobcujú len tak "naľahko" a minimálnou psou povinnosťou slušných "zarubežných" psov je štekať. Štekať neustále a neprestať štekať, hoci rýchla katarzia zväčša absentuje.

Na svete sú i lepšie veci ako ostrúhané a následne vyhladené rezolúcie. Mne, štekajúcejmu účastníkovi podujatí Parlamentného zhromaždenia OBSE či Medziparlamentnej únie to netreba hovoriť. Ešte horšie je však mŕtve ticho. A keďže na počiatku (dobrého i zlého) bolo zväčša slovo a v prípade svojej psie povinnosti si riadne plniacich psov zväčša poriadny štek, je naša povinnosť jasná. Ak je našim pánom nerelatívna a občas možno aj politicky nekorektná pravda (veď čo už pre nás znamenajú tí, ktorí zväčša určujú medze korektnosti?), je priam našou prirodzenosťou byť tými, ktorých sa dá prezývať "domini canes". A tak štekáme, podpisujeme rezolúcie ... a sme pripravení uhryznúť.

Apropo, odporúčam autobiografiu šampióna nášho chovu. Zažil porážky i víťazstvá. Štekal a hrýzol - celý život. Volá sa Jesse Helms.

Autor je prorektor Univerzity Komenského a podpredsa OKS

UDIALO SA:

1) Od konca decembra 2005 je na tematickej webstránke USAinfo.sk zverejnená štúdia Antiamerikanizmus, ktorej autorkou je politologička a spolupracovníčka KI Katarína Podracká. V štúdiu analyzuje fenomén anti-amerikanizmu, ktorý sa v rozličných podobách prejavuje prakticky na celom svete.

2) Dňa 18. januára 2006 sa v Košiciach uskutočnilo verejné ústne pojednávanie II. senátu Ústavného súdu SR vo veci ústavnej sťažnosti proti ratifikácii európskej ústavy. Autorom textu ústavnej sťažnosti je Ondrej Dostál, koordinátor Iniciatívy proti európskej ústave a riaditeľ Konzervatívneho inštitútu M. R. Štefánika. V rámci pojednávania odznelo vyjadrenie NR SR z 25. augusta 2005 (č. 1100/2005) k ústavnej sťažnosti proti ratifikácii euroústavy, ako i stanovisko k vyjadreniu NR SR k ústavnej sťažnosti proti ratifikácii euroústavy zo strany sťažovateľov. Ústavný súd SR odročil rokovanie o euroústave na neurčito.

3) Parlamentné zhromaždenie Rady Európy sa na svojom zasadnutí v dňoch 23.-27. januára 2006 v Štrasburgu zaoberalo aj diskusiou o potrebe odsúdenia zločinov spáchaných komunistickými režimami. KI podporil prijatie rezolúcie Rady Európy proti zločinom komunizmu a vyzval demokraticky zmýšľajúcich občanov Slovenskej republiky, aby podporili petíciu za prijatie rezolúcie Rady Európy proti zločinom komunizmu.

4) Od 26. januára 2006 prednáša ekonomický analytik KI Peter Gonda makroekonomiu pre doktorandov na FM UK v Bratislave. Kritický názor Petra Gondy na úroveň ekonomického vzdelávania na Slovensku nájdete na internetových stránkach KI.

5) V januári 2006 sa v médiách najmä k aktuálnym témam vo svojich textoch vyjadrovali riaditeľ KI Ondrej Dostál a analytik KI Radovan Kazda.

RÔZNE:

1) KONFERENCIA O SOCIÁLNEJ REFORME.

Dňa 9. marca 2006 organizuje KI v Pálffyho paláci v Bratislave konferenciu Sociálna reforma na Slovensku. Na konferencii bude prezentovaná i publikácia *Návrh sociálnej reformy na Slovensku*, ktorej autormi sú analytici KI Peter Gonda, Michal Novota a Ondrej Dostál, a v rámci panelovej diskusie budú diskutovať s ďalšími expertmi o alternatívnych návrhoch sociálnej reformy v podmienkach SR. Súčasťou konferencie a zároveň jarnou prednáškou v rámci cyklu CEQLS 2006 bude prednáška Teda Abrama, spoluautora sociálnej reformy v štáte Oregon (USA) a výkonného riaditeľa The American Institute for Full Employment. V ďalšej diskusii vystúpia: Richard Sulík, nezávislý expert, Iveta Radičová, ministerka práce, sociálnych vecí a rodiny, Bill Baker zo Združenia za sociálnu reformu a Peter Tatár zo Stálej konferencie občianskeho inštitútu.

2) OBJEDNAJTE SI.

Jednou z aktivít KI je i vydávanie publikácií. Všetky publikácie, vydané Konzervatívnym inštitútom M. R. Štefánika, ako i ča-

sopis Konzervatívne pohľady na spoločnosť a politiku (2000 - 2002), je možné objednať si. Ďalšie informácie o možnosti objednať si publikácie KI, vrátane ich zoznamu, nájdete na webe KI na adrese: <http://www.konzervativizmus.sk/article.php?objednajte>

3) UŽ STE SA ROZHODLI, KOMU DAROVAŤ DVE PERCENTÁ Z DANE Z PRÍJMU?

Ak nie, budeme veľmi radi, ak využijete možnosť a podporíte tohto roku nás. V predchádzajúcich rokoch sme aj vďaka podpore mnohých z Vás mohli realizovať viaceré projekty a akcie. V roku 2006 chceme pokračovať v množstve tradičných a overených aktivít, ktoré už poznáte: organizovanie konzervatívnych klubov, seminárov a konferencií, udeľovanie Ceny Dominika Tatarku, publikovanie analýz, vydávanie Konzervatívnych listov a ďalších publikácií. STANTE SA PODPOROVATEĽOM KONZERVATÍVNEHO INŠTITÚTU M. R. ŠTEFÁNIKA! Vopred Vám ďakujeme za Vašu podporu. V prípade, že nemáte dostatok informácií o postupe darovania 2 % z dane, využite možnosti našej internetovej stránky www.konzervativizmus.sk, kde si môžete stiahnuť podrobný postup darovania i všetky dôležité tlačivá. V prípade záujmu Vám bližšie informácie môžeme zaslať aj poštou.

KONZERVATÍVNY
INŠTITÚT
M. R. ŠTEFÁNIKA
M. R. ŠTEFÁNIK
CONSERVATIVE
INSTITUTE